

Крупський Володимир Аркадійович (1960 – 2026). Некролог

Крупський Володимир Аркадійович народився 30 травня 1960 року в селі Хажин Бердичівського району Житомирської області у багатодітній адвентистській родині Аркадія та Любові Крупських. З дитинства виховувався в атмосфері християнської віри, молитви та поваги до Божого Слова. Важливий вплив на його духовне становлення справили батьки, а також служителі старшого покоління, з якими він мав можливість спілкуватися ще в юні роки.

У 1970-х роках активно долучився до життя Бердичівської громади. З 1975 по 1979 рік брав участь у молодіжному місіонерському русі, коли групи молодих віруючих допомагали організовувати громади та підтримувати євангельське служіння в різних регіонах. Значний вплив на нього мав пастор Даніїл Буз, який організовував молодіжні групи для служіння та наставляв молодь у вірності Богові.

У 1978 році Володимир уклав заповіт із Господом через водне хрещення.

Після завершення школи працював у будівельній сфері та водночас долучався до церковного служіння. Під час служби в армії пережив непрості випробування через відмову порушувати заповідь про суботу, однак зберіг тверду довіру Богові та вірність своїм переконанням.

У 1982 році одружився з Лілією Данилівною Буз. Подружжя стало вірною підтримкою одне для одного у багаторічному служінні Церкві. У сім'ї народилися троє дітей – Максим, Олена та Павло.

Після навчання на пасторських курсах у Харкові Володимир

Крупський розпочав активне служіння в громадах України. Перші роки пасторської праці проходили у Павлограді Дніпропетровської області. У 1985 році був рукопокладений у сан пресвітера.

У 1987 році був переведений до Ізмаїльської громади Одеської області.

У травні 1990 року був направлений на служіння до міста Миколаєва. Саме там його служіння набуло ширшого масштабу, а молодий пастор отримав можливість працювати поруч із досвідченими служителями Церкви.

У 1991 році Володимира Аркадійовича було рукопокладено у сан пастора та обрано керівником молодіжного служіння Південної конференції, яка на той час об'єднувала громади Кіровоградської, Миколаївської, Одеської, Херсонської областей та Криму.

Через рік він розпочав служіння скарбника конференції, а ще через рік до цих обов'язків додалося служіння виконавчого секретаря.

Під час третього з'їзду Південної конференції у травні 1994 року Володимир Аркадійович був обраний керівником конференції. Це був час великих змін – відродження церковного життя після десятиліть радянських обмежень, відкриття нових громад, розвиток місіонерської діяльності та зміцнення церковних структур.

У 1997 році на з'їзді конференції делегати вдруге обрали його керівником, а вже через рік його було обрано керівником Адвентистської церкви в Україні. На той момент він став одним із наймолодших керівників Церкви в нашій країні.

Служіння у той час відбувалося у непростий період становлення церковних структур та установ незалежної України, розвитку духовної освіти, місіонерських програм та адміністративного укріплення Церкви. Його знали як щирого, відкритого до людей,

працьовитого служителя, здатного підтримувати пасторів і громади у складних життєвих обставинах.

Під час здійснення служіння Володимир Аркадійович приділяв час навчанню, та отримав вищу богословську освіту у Заокській духовній академії та в університеті Ендрюса.

За активну міжконфесійну діяльність, внесок у розвиток духовності та благодійність у 2008 році Володимир Крупський був відзначений державною нагородою України – орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня.

Володимир Аркадійович очолював Церкву в Україні до 2010 року, після чого був обраний виконавчим секретарем Євро-Азіатського дивізіону (територія колишніх радянських республік, окрім країн Балтії, та Афганістан), де звершував служіння до 2015 року.

У 2015–2022 роках був керівником Кавказької уніонної місії (територія Північного Кавказу). З 2022 року розпочав служіння старшого проповідника для громад Грузії та Вірменії, яке звершував до повернення в Україну в березні 2025 року.

Після тривалої хвороби спочив у Господі 20 травня 2026 року.

Ті, хто працювали поруч із Володимиром Аркадійовичем, згадують його як керівника, який провадив не лише словом, але й особистим прикладом. Він умів поєднувати принциповість із людяністю, вимогливість – із турботою про людей. Особливу увагу приділяв молоді, підтримці пасторів та розвитку церковного служіння як в Україні, так і за її межами.

Світла пам'ять про Володимира Аркадійовича Крупського залишиться серед рідних, друзів, співслужителів та багатьох поколінь віруючих, для яких він став прикладом посвяченого служіння Богові та Його Церкві.

Адвентистська церква в Україні висловлює щирі співчуття рідним і близьким Володимира Аркадійовича з надією на зустріч під час

славного Другого приходу Ісуса Христа.

Фото: Brent Hardinge / AME (CC BY 4.0)